

Kapitel. Man er saaledes utilfreds med Sondringen imellem Fiskeriet som Hovederhverv eller som væsentlig Bierhverv, hvorefter det afgøres, om en Fisker har Stemmeret eller ikke, idet man mener, at disse Udtryk ere for vage. Den Fisker, der har Fiskeri som Hovederhverv eller væsentligt Bierhverv, har ifølge den nugældende Lov Ret til at deltage i Afstemningen ved Fiskerivedtægternes Tilvejebringelse. Nu har man i dette Forslag truffet den Bestemmelse, at for at have Stemmeret skal en Fiskers Indtægt af Fiskeriet udgøre en vis Del, f. Eks. $\frac{2}{5}$, og tillige har man sat en vis Aldersgrænse, f. Eks. 22 Aar. Nu kan der naturligvis være delte Meninger om, hvorvidt man har truffet den rette Brøk, men man er dog tilbøjelig til at mene, at denne Bestemmelse vil vække langt større Tilfredshed end den nuværende. Man har ligeledes gjort det langt lettere for Fiskerne at blive af med en Vedtægt eller faa den forandret. Herefter ville de kunne nøjes med at sammenkalde et Møde, erklære, at de ikke ere tilfredse med Vedtægten, men ville have den forandret paa dette eller hint Punkt og derom fremsætte en Begæring til Landbrugsministeren, saa vil han kunne ophæve denne Vedtægt, uden at de behøve at gaa den lange Vej med at faa nedsat Udvalg, som de maa gøre nu. Det har for flere Fiskepladsers Vedkommende i alt Fald tidligere været meget vanskeligt at blive af med en Vedtægt eller at faa den forandret. Ligeledes har man indført en Bestemmelse om, at for saa vidt der er Ferskvandsfiskeri, og der er vedtaget et Regulativ for dette, have vedkommende Ferskvandsfiskere Lov til at faa et Medlem ind i det Udvalg, der bestemmer Vedtægten. Dette er de vigtigste Punkter, der ere optagne i Kapitel 3.

I Kapitel 4, der indeholder Kontrolbestemmelserne, skal jeg ikke fordybe mig meget. Det er jo sagt fra Fiskerne, maa ske med nogen Ret, at saaledes som Kontrollen hidtil har været udøvet, har den ikke gjort den tilsigtede Nytte, ja, man har endogsaa sagt, at den har ikke gjort Nytte for de Penge, som den har kostet Staten. Man har saavel tidligere i dette Ting som i det andet Ting fremhævet Ønskeligheden af at faa en saadan Kontrol, at den kunde samles mere paa en Haand, saa at man havde en Overledelse over det hele, hvorfra Ordrene kunde udgaa til de forskellige Kontrolører, Assistentter, Fiskerifogeder, og hvad de nu hedde. En saadan Bestemmelse har ogsaa Kom-

missionen optaget i sit Forslag, idet man har anbefalet, at vi faa en Fiskeriinspektør. Endvidere har man foreslaaet, at Landet deles i forskellige Kredse, og at der i hver af dem ansættes en Fiskeriasistent. Man har ikke villet nævne Antallet af disse, man har villet overlade til Rigsdagen senere at bestemme det efter de Ønsker, det kan være nødvendigt at inødekomme paa dette Omraade. Det vil være nødvendigt at faa skærpet Kontrol, især nu da vi have faaet disse Bestemmelser om Forbud mod Ilandbringelse; har man ingen Kontrol, vil det være et dødt Bogstav, ganske uden Betydning. Kommissionen haaber tillige, at den ikke bliver en streng Politimyndighed over for Fiskerne, men derimod en Hjælp og Vejledning for dem, som skal kunne give dem Oplysninger paa forskellige Omraader, naar saadanne tiltrænges. Naar Kontrollen kommer til at arbejde paa den Maade med en Fiskerinspektør i Spidsen, der har Forstaaelse af sin Gerning, saa tror jeg ganske sikkert, at en saadan Kontrol, som er antydnet i Forslaget, vil være heldig.

Det sidste Kapitel er det, som angaar Straf og Paatale. Det er uheldig ordnet, saaledes som det nu er. Vi have jo den Bestemmelse, at naar der f. Eks. fiskes med et Skovlvaad, hvilket jo altsaa nu er forbudt inden for vort Søterritorium, kan det betragtes som Fiskeri med Trawl, og saa er der altsaa fisket med Trawl paa en Plads, hvor det ikke er tilladt. Dette vil medføre, at der kan idømmes Bøder fra 500—4,000 Kr. Dette har Kommissionen ment var for strengt, hvorfor vi have foreslaaet disse Bøder nedsatte i meget betydelig Grad. Ligeledes have vi nu en Bestemmelse om, at naar man fisker paa en Plads, hvor en anden Mand mener sig berettiget til at fiske, kan vedkommende Grundejer eller fiskeriberettigede lade Fiskernes Redskaber blive staaende der i længere Tid og derefter klage og faa dem dømt efter de Regler, som nu findes i Loven, nemlig til Bøde af 5 Kr. pr. Etmaal og pr. Ruse. Det har ført til, at flere Fiskere her i Landet ere blevne dømt meget strengt. Det har man forandret derhen, at vedkommende Grundejer eller fiskeriberettigede skal give Fiskeren Meddelelse om, at han mener, at han fisker paa uberettiget Plads, og naar dette er Tilfældet, maa Fiskeren naturligvis selv tage Ansvar for, hvis han fremdeles vil fortsætte dermed. Fortsætter han, kan den fiskeriberettigede tage hans Fangst og Redskaber i Forvaring, men den store,